

OCENE – ZAPISKI – Poročila – GRADIVO

O NAGLASNIH ZNAMENJIH V BRIŽINSKEM SPOMENIKU I[†]

Nosni samoglasniki so v BS redko nakazani; edini primeri so I 23 *vu'ensih*, II 19 *sunt* (kar imam za latinski pravopis), 48 *mogencka* in 105 *vuerun*. Ker je bila nosnost nedvomno prisotna, ko so bili BS zapisani, ta primanjkljaj v pisnem sestavu zahteva razlago.

Nosni samoglasniki pred izgubo šibkih polglasnikov niso bili fonemsko različni od sklopov samoglasnik + istozložni nosni zvočnik. Zaradi tega je zanimivo videti, kako so bili ti sklopi v BS pisani. Dva primera sta istozložnega nosnika, ki *nista* zapisana kot nosna soglasnika, namreč I 6 *uzē vsēm* in II 69 *nikīse za nikimže*. To nas vodi k domnevi, da bi lahko bila dolžina redno sredstvo za nakazovanje nosnih samoglasnikov v izvirniku BS. Ko so BS prepisovali, se je bil jezik spremenil, morda ob izgubi šibkih polglasnikov, zaradi česar to sredstvo ni bilo več primerno. To morda razлага pomanjkljivi pravopis.

Kako pa je prepisovalec obravnaval znamenja nosnosti? V BS I jih je očitno pomešal z drugimi nadčrtimi znamenji. Ker je bil BS II prepisovalcu verjetno bran, so bila znamenja preprosto neupoštevana, kakor so bila tudi v BS III.

Vlogo naglasnih znamenj v BS I je na široko pojasnil J. Schaeken, ki je opozoril na starovisokonemški običaj ločevanja med *uu/w/* od naslednjega samoglasnika z naglasnim znamenjem' (1987: 348, opomba 5). Njegovi sklepi so naslednji:

1. Ostrivec med predslonskim veznikom *i* in naslednjo besedo ter ostrivec med sklopoma *vu*, *uv* in naslednjim samoglasnikom sta razmejevalna znaka, preprečjuča napačna branja.
2. Ostrivec nad *o*, *e* in nad *u*, *v* v končnem zlogu zaznamuje nosni samoglasnik.
3. Ostrivec nad *u*, *v* v začetnem zlogu zaznamuje ustničnonosnični */w/* ali pa je razmejevalni znak začetnih *u-*, *v-*.

Ta pravila jasno odsevajo dvojni izvor naglasnih znamenj. Z ene strani predstavljajo stvn. rabe naglasnih znamenj kot razmejeval za *uu/w/*, kar je bilo morda do določene mere posplošeno. Z druge strani po vsem videzu odsevajo rabe dolžine kot sredstva, ki nakazuje nosne samoglasnike. Zanimivo je, da je poševnica v I 6 *uzē* bolj podobna določenim naglasnim znamenjem, kakor so le-ta podobna eno drugemu.

Da bi ovrednotili razlagalno vrednost Schaeknovih sklepov, sem primerjal dejansko pojavljanje naglasnih znamenj v faksimilu (SAZU 1993) z njihovimi možnimi pojavljanji v skladu z zgoraj podanimi pravili. Rezultat podajam spodaj. V levem stolpcu sem naznačil števila dejanskih pojavljanj skladno s Schaeknovim listo (1987: 350f). V desnem stolpcu sem nakazal nosne samoglasnike s pridvignjenim *n*, predsamoglasniški in začetni */w/* s krožcem, in začetne morfeme *i*, *u*, *v* z naglasnim znamenjem. Določen komentar zahtevajo naslednje odločitve.

Schaeken ima primere #15 *I'meti* in #18 *I'me ti* za "očitne napake" (1987: 348). Jaz bi raje predlagal, da bi te oblike brali *Ijmēti*, prim. I 7 *Itebe bosirabe*, 25 *Idabim nazem zuete*, 31 *Idabim uzlissal*. V primeru #37 *miloztiví* se strinjam s Schaeknom, da bi bilo v izvirniku *miloztuví*, prim. #1. Tudi se strinjam, da je bilo naglasno znamenje prestavljen na levo stran pri #17, #42, #47, #50, #63 in #71, in bi menil isto za #66 *tvo'imi*, prim. III 51 *tuuoiu*, in tudi za #29, kar se zdi, da je bilo popravljeno v #28.

Preostali primeri #14, #16, #34, #49 in #53 so manj jasni. Ti so v moji razčlenbi nakazani z zvezdico. Mogoče je, da je #16 razmejevalni znak, kakor predлага Schaeken. Ne morem pa

[†] Prevod iz angleščine v slovenščino J. Toporišič.

podpisati njegove misli, da bi #49 *ácole* in #53 *národ* služili kot nasprotje razmejevalnega znaka. Zdi se mi mogoče, da #49 nakazuje nosni samoglasnik predhodne besede *v'zel*, ki je bil v izvirniku morda pisan na isti črti. Podobno ima #53 morda isti izvor kakor #52 *vu'iz*, prim. #29 in #28. Nasprotno pa #14 oń morda spada k sledeči besedi *zuet*, prim. I 12 *zvuet*, III 69 *zuu&*. Razlage za #34 *Tí* nimam.

Primerjajoč dejansko in možno pojavljanje naglasnih znamenj, ugotovimo, da je razmerje zaznamovanih nosnih samoglasnikov $14/45 = 31\%$, razmerje zaznamovanih /w/ $30/69 = 43\%$, in razmerje zaznamovanih *i*-, *u*-, *v*- je $24/44 = 55\%$. Ta rezultat je družljiv s podmeno, da se je nosnost redno (vendar ne dosledno) mešala z razmejevalnim znakom, kar je bilo posebno pogosto po predslonskem vezniku *i* ($18/33 = 55\%$) in predlogu *v* ($4/7 = 57\%$).

Nanosnice

Brižinski spomeniki; 1993 (Znanstvenokritična izdaja). Ljubljana: SAZU.

J. SCHAEKEN, 1987: Die akzentzeichen im I. Freisinger Denkmal. *Zeitschrift für slavische Philologie* XXXXVII. 346–351.

Brižinski spomeniki

I

GLAGOLITE PONAZ REDKA ZLOUEZA.

Boſe gozpodи miloziuv¹i. otze boſe. tebe
izpovuede.
vuez moi greh.²zuetemu creztu. I³zuetei
marii. I⁴zue
temu michaelu. I uuizem crilatcem boſiem.
I zuetemu pe
tru. I u⁵zem zelom boſiem. I u⁶zem muſenicom
boſiem.
I u⁷zem vuernicom boſiem. I u⁸zem. devu⁹am
praudnim. I u¹⁰zē
praudnim. I tebe boſirabe. choku¹¹. biti.
izpovueden. uzech. moih
greh. I¹²vueruiu¹³. dami. ie. nazem zuete.
beuſi. iti ſe. na on¹⁴
zuet. pakife uztati. nazodⁿⁱ den. I¹⁵meti mi
ie.¹⁶ſivuo¹⁷
pozem. I¹⁸ me ti mi ie. ot puztic moih
grechou. Boſe
miloziuvi. primi moiv. izpovued. moih
grechou. Eſe
iezem ztuoril zla. pot den pongeſe bih nazi
zvuet.
v¹⁹uraken. ibih crifken. Eſe pomngu. ili ne
pomngu. Ili
vu²⁰olu. ili ne vu²¹olu. Ili vu²²ede. ili ne
vu²³ede. Ili u²⁴ne praud

GLAGOL'ITE PO NAS RĚDKA SLOVEŠA.

bože, gospodi milostiv^y, otče bože, tebě
ispov^ědě
v^os moj grěh, i' sv^oeⁿtemu krøstu, i' sv^oeⁿtěj
mariji, i' sv^oeⁿ—
temu mihaelu, i' v^osěm krilatcem božjem, i'
sv^oeⁿtemu pe—
tru, i' v^osěm solom božjem, i' v^osěm
moⁿčenikom božjem,
i' v^osěm v^očníkem božjem, i' v^osěm děv^oam
pravdnym, i' v^osěm
pravdnym. i' tebě, boži rabe, hot'oⁿ byti
ispov^ěděn v^osěh mojih
grěh, i' v^očrujoⁿ, da mi je, na sem sv^oětě
běvši, iti že na on^{*}
sv^oět, paký že v^ostatí na soⁿdn'i dən. i' jměti
mi je *živ^ot
po sem, i' jměti mi je odpustek mojih grěhov.
bože
milostiv^y, přijmi mojoⁿ ispv^ěd mojih
grěhov: ežě
jesém stv^oril zla po t dən, pon'ežě byh na si
sv^oět
u^orat'en i' byh krøšt'en, ežě pomn'oⁿ ili ne
pomn'oⁿ, ili
v^ool'oⁿ ili ne v^ool'oⁿ, ili v^očdeⁿ ili ne v^očdeⁿ, ili
v' nepravd-

nei rote. ili u²⁵lfi. Ili tatbe. ili zavuizti. ili v²⁶
uzmazi.

Ili vzinistue. ili eſe mizetomu. chotelo.
emuſe mibi. ne doz

talo. choteti. Ili vpoglagoni. ili zpe²⁷. ili
nezpe²⁸.²⁹ Ili eſe

iezem. ne zpazal. nedela. ni zu³⁰eta
vu³¹ecera. ni mega

pozta. I³². inoga. mnogoga. eſe protiubogu
i³³protiu me

mu creztu. Ti³⁴ edin boſe. vu³⁵ez. caco mi
iega potre

ba vu³⁶elica. Boſe gozpodji miloztivi³⁷. tebe
ze mil

tuoriv³⁸. od. zih poſtenih greh. I³⁹. odi neh
mnozeh.

I. vu⁴⁰enſih. i⁴¹ minſih. Eſe iezem ztvoril. teh
ze. ⁴²tebe

miltuoriv⁴³. I⁴⁴. zuetei marii. I⁴⁵. v⁴⁶zem
zvetim⁴⁷.

I ðabim nazem zuete. tacoga grecha
pocazen v⁴⁸zel.

a⁴⁹coſe ti mi zadeneſ. ia co ſe tua⁵⁰ miloſt.
itebe liubo.

Boſe ti pride zenebeze. v⁵¹ſe ze da vmoſu.
za vu⁵²iz

na⁵³rod. Dabini zlodeiu ote⁵⁴l. otimime vzem
zlo

ðeiem. Miloztivui boſe. tebe poronſo me
telo. I⁵⁵.

mo⁵⁶. duſu⁵⁷. I. moia zlovuez. I⁵⁸ me delo. I⁵⁹
mo⁶⁰ vuoliu.

I⁶¹. mo vueru. i⁶²moi ſivuo⁶³. I dabim uzliſſal.
nazodni

ðen tuo⁶⁴ miloſt vueliu. ztemi ieſe v⁶⁵zo vueſ
tvo⁶⁶i

mi vzt. Pridete ot za mega izvuolieni. pri
mete vu⁶⁷ecſne vu⁶⁸ezelie. i⁶⁹vu⁷⁰ecſni
ſivuo⁷¹t Efev

ieſt. ugootoulieno. iz ueka v⁷²uek. a men.

něj rotě ili v' lži. ili tatbě ili zav^oisti, ili v'
v^ozmazi

ili v' səničtvě, ili eže mi seⁿ tomu hotělo,
emuže mi bi ne dos-

talo hotěti, ili v' poglagolan'ji, ili speⁿ ili ne
speⁿ, ili eže

jesəm ne spasal neděla, ni sv^oeⁿta v^oečera,
ni mega

posta i' inoga mnogoga, eže protiv bogu i'
protiv me-

mu krästu. ty* edin, bože, v^oěs, kako mi je
jega potrě-

ba v^oelika. bože, gospodi milostiv^oy, tebě seⁿ
mil

tv^oorjoⁿ od sih počtenyh grěh i' od iněh
mnozěh,

i' v^oeⁿčih, i' mən'sih, eže jesəm stv^ooril. těh
seⁿ tebě

mil tv^oorjoⁿ, i' sv^oeⁿtěj mariji, i' v^osěm
sv^oeⁿym.

i' da bim na sem sv^oětě takoga grěha
pokazan v^ozeⁿl,

a^{*}kože ty mi zadeneš i' akože tv^oa milost i'
tebě l'ubo.

bože, ty prijeſe ſo nebese, u'že ſeⁿ da v'
moⁿkoⁿ za v^oas

na^{*}rod, da bi ny zloděju oteⁿl, otmi meⁿ
v^osěm zlo-

dějem. milostiv^oy bože, tebě poroⁿčoⁿ me
tělo i'

moⁿdušoⁿ i' moja ſlov^oſa i' me dělo i' moⁿ
v^ool'oⁿ

i' moⁿv^oěroⁿ i' moj živ^oot, i' da bim u'ſlyſal na
ſoⁿdn'i

dən tv^ooⁿ miloſt v^oel'oⁿ ſ těmi, jeⁿže v^ozov^oeſ
tv^ooji-

mi uſty: prijděte otca mega izv^ool'eni, prij-
měte v^oěcne v^oeselje i' v^oěčny živ^oot, eže v^oy

jest u'gotovl'eno iz v^oěka v' v^oěk. amen.